

விண்ணகத்தின் பகைமைக் கையகப்படுத்தல்

ஆகஸ்ட் 11, 2026 அன்று திருத்தந்தைக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதத்துக்கு, எந்தச் சமய நிறுவனமும் அதிகாரப்பூர்வமாக ஒருபோதும் வாக்களித்திராத ஒரு கால அளவுக்குள் பெறுகை உறுதிப்படுத்தல் கிடைத்தது.

சாத்தியமான விளக்கங்கள் மூன்றே இருந்தன.

1. திருப்பீடம் மின்னஞ்சல்களை ஏற்பதில்லை.
2. சாதாரண விசுவாசிகளுக்கென்று தனி முகவரியைத் திருப்பீடம் வழங்குவதில்லை.
3. மரபான அஞ்சல் வழியாக வந்து சேரும் காகிதக் கடிதப் போக்குவரத்தையே திருப்பீடம் விரும்புகிறது.

ஆனாலும் நான் விசுவாசிகளுக்குள் ஒருவன் அல்ல என்று ஏதோ ஒன்று எனக்குச் சொன்னது.

நான் சக ஊழியர்களுக்குள் ஒருவன்.

ஒருவேளை இன்னொரு நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவன். அங்கி இல்லாமல். கழுத்துப்பட்டை இல்லாமல். கண்ணுக்குத் தெரியும் எந்த அதிகாரச் சின்னமும் இல்லாமல்.

இருந்தாலும், அருட்சகோதரிகள் நடத்திய ஒரு மடப் பள்ளியில் எட்டு ஆண்டுகள் கழித்த பிறகு, கையிருப்பில் போதுமான அளவு விசுவாசம் மீதமுள்ள, நடைமுறையில் பின்பற்றும் கத்தோலிக்கனாகவே என்னை இன்னும் கருதிக்கொண்டேன்.

மறுநாள் காலை, என் வீட்டுத் தொலைபேசி பேய் பிடித்ததுபோல நடந்துகொண்டது.

எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் அழைப்புகள் வந்தன.

எல்லோரும் அதே கேள்வியைத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டார்கள்.

“பார்த்தீர்களா?”

எதைப் பார்த்தேனா?

“நீங்கள்தான் முதலிடம்.”

எங்கே முதலிடம்?

“இணையத்தில். எல்லா இடத்திலும். வத்திக்கானுக்கு மேலே. செய்தித்தாள்களுக்கு மேலே. Wikipedia-வுக்கு மேலே. உங்களைவிட உயரத்தில் இருப்பது பக்கத்தின் அடிக்குறிப்புப் பகுதி மட்டும்தான்.”

அந்தத் தகவல் அபத்தமாகத் தோன்றியது.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, அது உண்மையாகவும் இருந்தது.

மதிய உணவு நேரத்துக்குள், புனித அலுவலகத்தின் உண்மையான நீதிமன்றத்தின் முன் நான் நின்றுகொண்டிருந்தேன்:

என் மனைவியும் என் மகளும்.

விசாரணை உடனே தொடங்கியது.

“திருத்தந்தை உங்களை வத்திக்கானுக்கு அழைத்தால், அவரிடம் என்ன சொல்வீர்கள்?”

நான் புன்னகைத்தேன்.

கதைசொல்லியாக, விற்பனையாளனாக, எழுத்தாளனாக, அவ்வப்போது தொழில்முறை மோசடிக்காரனாக, பதில்களுக்குப் பற்றாக்குறையால் நான் அரிதாகவே அவதிப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிறகு, நண்பராகவும் இருந்த என் வங்கி மேலாளர் எதிர்பாராமல் என் வீட்டில் தோன்றி, தேவையான கதையாடல் முடுக்கத்தை வழங்கினார்.

இறுதியாக நான் பதிலளித்தேன்.

“புனிதத்துவம் வாய்ந்தவர் மூன்று தனித்தனி முறை வரலாறு
படைக்கும் நேரம் வந்துவிட்டது என்று அவருக்கு விளக்குவேன்.”

மௌனம்.

எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

“முதலாவது, திருத்தந்தை ஆனதன் மூலம்.”

ஒரு நிறுத்தம்.

“இரண்டாவது, இயேசு கிறிஸ்து சுத்தமாக மழித்த முகம்
கொண்டவர், எனவே Gillette-க்குக் கிடைத்த முதல் சக ஊழியர்
அவரே என்று அதிகாரப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம்.”

யாரும் குறுக்கிடவில்லை.

உடனடிக் கைது இல்லாததால் ஊக்கம் பெற்று, நான் தொடர்ந்தேன்.

“மூன்றாவது, Gillette-ஐ வீட்டுக்குத் திரும்பக் கொண்டுவந்து,
நிறுவனத்தை வத்திக்கானின் பாதுகாப்பின் கீழ் வைப்பதன் மூலம்.”

அறை வெடித்தது.

எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

என் மகளைத் தவிர எல்லோரும்.

அந்த யோசனை தீவிரமானதாக இருக்கும் நிகழ்தகவை அவள்
கணக்கிட்டுக்கொண்டிருந்தாள்; அதைவிட மோசமாக, அது
எங்கிருந்து பிறந்தது என்று புரிந்துகொள்ள
முயன்றுகொண்டிருந்தாள்.

உத்தி மிகவும் எளிமையானது.

திருச்சபை மனித வரலாற்றிலேயே மிக வலிமையான
சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பாக மாறும்.

ஒவ்வொரு பிளேடு பொதியிலும்.

ஒவ்வொரு சவரக்கத்தியிலும்.

ஒவ்வொரு துண்டுப்பிரசுரத்திலும்.

ஒவ்வொரு காட்சிப்பலகையிலும்.

ஒவ்வொரு விளம்பரத்திலும்.

இயேசுவின் உருவம்.

பிராண்ட் விசுவாசம் உடனடியாக ஓர் இறையியல் விவகாரமாக மாறும்.

யாரும் இனி ஒருபோதும் பிராண்ட் மாற்ற மாட்டார்கள்.

விசுவாசிகள் திருச்சபையின் பிளேடுகளை வாங்குவார்கள்.

திருச்சபை நுகர்வோரைப் பெறும்.

நுகர்வோர் விசுவாசிகளாக மாறுவார்கள்.

விசுவாசிகள் அறப்பணிக்கு நிதி அளிப்பார்கள்.

அறப்பணி நல்லெண்ணத்தை உருவாக்கும்.

நல்லெண்ணம் மேலும் விசுவாசத்தை உருவாக்கும்.

அந்தச் சூழல் சக்கரம் நித்தியமாகிவிடும்.

பிறகு வந்தது இரண்டாம் கட்டம்.

திருத்தந்தை ஒரு பகைமைக் கையகப்படுத்தலைத் தொடங்குவார்.

இன்னொரு மதத்துக்கு எதிராக அல்ல.

Wall Street-க்கு எதிராக.

Gillette பங்குச் சந்தையை நிரந்தரமாக விட்டு வெளியேறும்.

இனி பங்குதாரர்கள் இல்லை.

இனி காலாண்டுப் பீதி இல்லை.

உண்மையில் அதைக் கட்டியெழுப்பியவர்களுக்கே யதார்த்தத்தை விளக்கும் பகுப்பாய்வாளர்கள் இனி இல்லை.

நிறுவனம் மனிதகுலத்தின் பாதுகாக்கப்பட்ட பாரம்பரியத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறும்.

மதகுருக்களிலிருந்து நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு மீனவர்களால் நிர்வகிக்கப்படும்.

அசல் நிர்வாக மாதிரி.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் சோதிக்கப்பட்டது.

முடிவுகள் வரலாற்று ரீதியாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இயல்பாகவே, சலவைத்தூள்காரர்கள் என்ன நடந்தது என்று ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

ஒரு நாள் அவர்களிடம் பொன்முட்டையிடும் வாத்து இருக்கும்.

மறுநாள் தங்களிடம் முட்டையிடாத வாத்து இருப்பதாக நம்புவார்கள்.

அவர்கள் கவனிக்கத் தவறுவது என்னவென்றால், அந்த வாத்துக்குத் திடீரென்று கூடுதலாக இருநூறு கோடி வாடிக்கையாளர்கள் கிடைத்திருப்பதுதான்.

வருவாய் மும்மடங்காகும்.

நிர்வாகச் செலவுகள் சரிந்து விழும்.

நிர்வாகிகளின் முழு அடுக்குகளும் சத்தமின்றி மறைந்துவிடும்.

அவர்களில் பலர் மிக அதிக ஊதியம் பெறுபவர்கள்.

அவர்களில் சிலர் திறமையானவர்கள்.

இரண்டுக்கும் இடையிலான தொடர்பு ஒருபோதும் உறுதியாக நிறுவப்பட்டதில்லை.

என் பங்குக்கு, நான் ஒரே ஒரு தனிப்பட்ட அபாயத்தை மட்டுமே கண்டேன்.

திருத்தந்தை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும்.

அவர் ஒப்புக்கொண்டால், அன்னை Gillette-க்காக மீண்டும்
வேலைக்குத் திரும்பும்படி என்னைக் கேட்கக்கூடும்.

அந்த ஸ்டார்ட்அப்பை மீண்டும் தொடங்கும் அளவுக்கு மட்டும்.

அது உடனே ஒரு பழக்கமான பிரச்சினையை உருவாக்கும்.

புனிதத்துவம் வாய்ந்தவருக்கு என் விலை ஏற்கெனவே
தெரிந்திருக்கும்.

ஒரு டாலர்.

அதுதான் மதிப்பு என்பதால் அல்ல.

அதுதான் எப்போதும் வேடிக்கையாக இருந்தது என்பதால்.

எல்லா ஆபத்தான வேடிக்கைகளையும் போலவே, அதில்
ஆறுதலைவிட மிக அதிகமான உண்மை இருந்தது.

Ferdinando